

Osamělá seniorka Květoslava Nováková (79 let) nahlásila kolem šesté hodiny ranní bolest na hrudi, tak jsme hned vyráželi. Adresu uvedla svědomitě, včetně jména na zvonku, čísla bytu a patra, kde ji najdeme. Po zazvonění u vchodu nás tlačítkem na domácím telefonu vpustila do domu a my jsme do nahlášeného druhého patra šplhali po schodech. Po zdolání dvou desítek schodů se před námi otevřely dveře jednoho z bytů, v nich stála odhadem osmdesátiletá paní s taškou v ruce. „Vy jste paní Nováková?“ ujišťovali jsme se. „Ano, dobrý den,“ odpověděla plaše. „My jsme ze záchranky. Přijeli jsme vás vyšetřit,“ oznámil jí lékař. Žena si nás na vteřinku zmateně prohlížela a pak řekla: „Tak pojdte dál.“ Zavedla nás do kuchyně a posadila se na židli. Dali jsme se do práce a paní s námi vzorně spolupracovala. Poslušně odpovídala na otázky a nechala se bez odmlouvání vyšetřit. Podivné bylo jen to, že občas opatrně špitla: „Ale mně vlastně nic není.“ Moc jsme na to nebrali zřetel, protože se často stává, že pacientovi se uleví ještě před příjezdem sanitky, a pak říkají podobné věty. Všechna vyšetření dopadla dobře, tak lékař ženu ujistil, že je v pořádku, a požádal ji, aby mu ještě půjčila kartičku pojišťovny, že ještě opíše její údaje do zprávy. Paní si došla pro kabelku a podala průkaz doktorovi. Ten chvíli tiše zíral na drobná písmenka a pak zvedl oči k vyšetřené stařence a zeptal se: „Vy se jmenujete Vladimíra, ne Květoslava?“ „Jo tááák! Vy jste přijeli za Květou, a ne za mnou,“ rozzářila se žena. „Ta bydlí o patro výš.“ Dvacet minut jsme „zachraňovali“ ženu, která byla zdravá jako řípa. Kdo mohl tušit, že v bytech nad sebou bydlí dvě paní Novákové v přibližně stejném věku. Navíc nás pustila k sobě do bytu a nebránila se vyšetření. Honem jsme si sbalili „fídlátka“ a vyběhli o patro výš. Správnou pacientku do té doby bolesti přešly, a tak druhé vyšetření dopadlo skoro stejně jako to první. Měli jsme z pekla štěstí, že její obtíže nebyly příznakem skutečného infarktu.

Kolem 7:00 nabral dispečink hovor od 75leté ženy, která nahlásila, že uklouzla v koupelně, uhodila se hlavou o vanu a od té doby se s ní točí celý svět a zvedá se jí žaludek. I přes své obtíže odpověděla na všechny otázky dispečerky, a tak jsme na místo jeli vybaveni adresou, patrem i jménem na zvonku. Dole jsme nemuseli zvonit, protože nás do domu pustila malá babička s šátkem uvázaným kolem čela. Vyfuněli jsme s veškerým vybavením do třetího poschodí a zazvonili na zvonek s udaným příjmením. Nikdo ale neotvíral. Uvnitř bylo slyšet puštěné rádio, jinak ale nic. Zkusili jsme zazvonit znovu a pak ještě zabušit na dveře, ale otevřít nikdo nepřišel. Napadlo nás, že stav pacientky se mohl zhoršit, třeba omdlela, nebo dokonce upadla do bezvědomí. Pro jistotu jsme přivolali hasiče, aby nám pomohli překonat dveře do bytu. Když jsme zaslechli melodii hasičské houkačky, seběhl jsem do přízemí, abych požárníky vpustil do domu. Nebylo to ale potřeba, dáma s šátkem kolem hlavy stále postávala u vchodu a hasičům ochotně otevřela. Hasiči si prohlédli dveře, konstatovali, že je to nejobyčejnější typ bez zabezpečení, a tak vytáhli páčidlo a vylomili zámek. Na nic dalšího jsme nečekali a vstoupili do bytu. Nahlédli jsme do kuchyně, obývacího pokoje, koupelny i ložnice, ale po pacientce ani památky. Nakonec jsme se vrátili na chodbu k hasičům a začali se radit, jak budeme postupovat dál, když tu se najednou šachtou schodiště ozval opatrný hlas: „Nepřijeli jste náhodou pro mě?“ Ta dobrá žena, co podržela dveře nám i hasičům, nás nechala dobrou čtvrt hodinu tápat a poškodit její dveře, protože jí „slušné vychování“ nedovolilo, aby nás zastavila a řekla, že právě ona je hledanou pacientkou. Závratě a nauzea ji opustily, tak jsme jen koukli na její rozbité čelo pod šátkem a pro jistotu jsme ji odvezli do nemocnice na důkladnější vyšetření.

Tísňová linka přijala hovor od pana Netopila (51 let), který nahlásil, že ho tak strašně bolí hlava, že má pocit, že se mu rozskočí. Pokud bolest hlavy není náhlá a bez příčiny, obvykle sama odezní. Dispečerka ale nechtěla nic podcenit a poslala nás na udanou adresu. Činžovní dům